

זֶהָר הַקְּדוֹשׁ

עִם בִּיאוֹר
תְּפִתֵּר וְהַכְּבוֹד

פֶּרֶשֶׁת צו + מִדְרַגַת הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה לְמַעְלָה מִן הַנְּבִיאִים

מֵאִמֵּר זֶה מוֹרֵכֵב מִשְׁנֵי עֲנִינִים. בְּרַאשׁוֹנָה יִבָּאֵר מַעְלַת הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה עַל פְּנֵי מַעְלַת הַנְּבִיאִים וּבְעֵלֵי רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, בְּכַמָּה אֹפְנִים. וּבִשְׁנֵי יִבָּאֵר עֲנִין הַרִיחַ וְהַיְחוּדִים שְׁנַעֲשִׂים עַל יָדוֹ, הֵן בְּרִיחַ הַהֲדָסִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְכֵן בְּרִיחַ הַקְּרִבְנוֹת.

לֹא לְקַרְבְּנֵינוּ וְלֹא לְעַלְוֵנוּ - אֵינוֹ צָרִיךְ לְהִבָּאֵר לֹא קְרִבְנוֹת חֲטָאֵת וְלֹא עוֹלוֹת, דְּהָא אֲוִרְיָתָא עֲדִיף מִכְּלָא - שְׁהֵרִי תְּהוֹרָה עֲדִיפָה מִן הַכֹּל, כִּי הִיא הַמְּדֻרְגָה הַגְּבוּהָה בִּיּוֹתֵר. וּמִפְּרֵשׁ, שְׁהֵרִי תְּהוֹרָה הִיא בְּחִינַת הַתְּפִאֶרֶת, וְקִשְׁוֹרָא דְּמַהִימְנוּתָא דְּכְלָא - וְהַתְּפִאֶרֶת הִיא מִקְשֶׁרֶת אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאוֹת

בְּכַלְלוֹת 'אֲמוּנָה'. וְעַל דָּא כְּתִיב - וְעַל כֵּן כָּתוּב עַל תְּהוֹרָה (מִשְׁלֵי ג יז) 'דְּרַכֶּיךָ דְּרַכֵּי נַעֲם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם', כְּלוּמָר, הַדְּבוּק בְּדַרְכֵי תְּהוֹרָה הוּא שְׁלֵם בְּלֹא חֲטָא, וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְהִבָּאֵר קְרִבָּן. וְכְּתִיב - וְעוֹד רֵאִי, שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קִיט קס"ה) 'שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל', כִּי אוֹהֵבֵי וְלוֹמְדֵי תְּהוֹרָה, אֵין לָהֶם מִכְשׁוֹל מֵאַחַר וְהַתְּהוֹרָה מִטְהַרֵת אוֹתָם מִן הָעוֹנוֹת.

לְאַחַר שִׁסְיָמוֹ לְדַבֵּר בְּמַעְלַת לּוֹמֵד תְּהוֹרָה, מִתְחִלִּים לְבַאֵר אֶת הַטַּעַם שְׁצָרִיךְ לְהִרִיחַ הַדָּסִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת.

עַד דְּהוּוּ אֲזַל - עַד שֶׁהָיָה רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יִיסָא וְרַבִּי חֲזַקְיָה הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ מִקְפּוֹטְסָא לְלוֹד, אֲשַׁכְּחוּ חַד גְּבָרָא דְּהָהָה אֲתֵי - מִצְאָא אֲדָם אֶחָד שְׁהִיב כְּפֵי לְקִרְאָתָם בְּדֶרֶךְ, וְתַלְת - וְשִׁלְשָׁה עֲנָפֵי הָדָס הָיוּ בְּיָדֵיהּ - בִּידוֹ, קְרִיבָה גְּבִיָּה - קְרִיבָה אֲלֵיוֹ וְאָמְרוּ לֶיהָ - לוֹ, לָמָּה לָּךְ הָאֵי - הַדָּסִים אֵלוֹ, הִשִּׁיב וְאָמַר לָהֶם, כְּדִי לְרוּחָא - לְהַרְוִיחַ שׁוֹב עַל יָדֵי נְשִׁימַת רִיחַ הַהֲדָסִים אֶת אוֹבְדָא - הַנִּשְׁמָה הִיתִירָה שְׁאֵבְדָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, כִּי הַהֲדָס הוּא בְּבַחֲנֵינָת בִּינָה שֵׁם הוּא מִקּוֹר הַנִּשְׁמָה הִיתִירָה.

וּמִתְחִיל לְבַאֵר אֵיךְ מְרוּיָחִים אֶת הַנִּשְׁמָה הִיתִירָה עַל יָדֵי הַרְחַת הַהֲדָסִים. וְתַחֲלִילָה מִבְּאֵר הַטַּעַם שְׁצָרִיכִים דּוּקָא שְׁלֹשָׁה הַדָּסִים.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר לְאוֹתוֹ אֲדָם, שְׁפִיר קְאָמְרַת - טוֹב אֲמַרְתָּ אֶת הַטַּעַם לְמָה אֲתָנָה מְרִיחַ הַדָּסִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, אָבָל עֲדִיין קֶשֶׁה לִּי, שְׁלֹשָׁה אֲלֵין - אֵלוֹ הַדָּסִים לָמָּה לָךְ, וּמְדוּעַ לֹא תִסְתַּפֵּק בְּהַדָּס אֶחָד. אָמַר וְהִשִּׁיב לֶיהָ - לוֹ אוֹתוֹ אֲדָם לְרַבִּי אֶלְעָזָר, הַטַּעַם שְׁאֵנִי לּוֹקַח שְׁלוֹשָׁה הַדָּסִים, דּוּקָא הוּא, כִּי חַד - אֶחָד רּוֹמֵז לְאַבְרָהָם, שְׁהוּא מִידַת הַחֲסֵד, חַד - אֶחָד רּוֹמֵז לְיִצְחָק, שְׁהוּא מִידַת הַגְּבוּרָה, וְחַד - וְאֶחָד רּוֹמֵז לְיַעֲקֹב, שְׁהוּא מִידַת הַתְּפִאֶרֶת. וְקִשְׁוִינָא לָהּ - וְאֵנִי קוֹשֵׁר אֶת שְׁלוֹשַׁת הַדָּסִים אֵלוֹ כְּפִדָּא - בְּאִגּוּדָה אֶחָת, כְּפִי שְׁשִׁלוֹשׁ מִידוֹת אֵלוֹ הֵם בְּשֵׁרֶשׁם שְׁבִיבֵיהֶם, וְאֶרְחָנָא בְּהוּ - וְאֵנִי מְרִיחַ בָּהֶם, כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַנִּשְׁמָה הִיתִירָה מִשְׁרֵשָׁה שְׁבִיבֵיהֶם.

וּמִבְּאֵר מֵאֵין בָּהֶם הַהֲשַׁפְעָה הַנִּמְשַׁכֵּת עַל יָדֵי הַרְחַת הַהֲדָסִים. וְהַטַּעַם לְהַרְחַת הַהֲדָסִים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת הוּא, בְּגִינָּה דְּכְתִיב - כִּיּוֹן שְׁכָתוּב (שִׁי"ש א ג) 'לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרַק שְׁמֶךָ', וְהֵינֵנוּ הַחֲכָמָה עַל יָדֵי הַבִּינָה לְמַלְכוּת, כִּי הַשְּׁמֵן הוּא בְּחִינַת חֲכָמָה, וְהַרִיחַ הוּא בְּחִינַת בִּינָה (כְּמוֹ שִׁבְאוּר לְהַלְן), וְרִיחַ שְׁמֵן הוּא הָאֲרַת חֲכָמָה הַמְתַּלְבֶּשֶׁת בְּבִינָה, וְרִיחַ שְׁמֵן זֶה מְגִיעַ לְשִׁמְךָ' שְׁהוּא הַמַּלְכוּת. וְהוּא בְּגִינָּה דְּבְהָאֵי רִיחָא - כִּיּוֹן שְׁעַל יָדֵי רִיחַ הַהֲדָסִים,

תָּא חֲזִי, מַה בֵּין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא, לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי. אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא, עֲדִיפֵי מִנְּבִיאֵי כְּכָל זְמָנָא. מֵאֵי טַעְמָא. דְּאֵינוֹן קְנִימֵי בְּדַרְנָא עֲלָאָה יְתִיר מִנְּבִיאֵי, אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא קְנִימֵי לְעֵילָא, בְּאַתְרָא דְּאֶקְרִי 'תוֹרָה' (נִ"א תְּפִאֶרֶת), דְּהוּא קְיוּמָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא. וְנְבִיאֵי קְנִימֵי לְתַתָּא, בְּאַתְרַּךְ דְּאֶקְרוּן 'נְצַח' וְ'חֹד'.

וְעַל דָּא (אֶקְרוּן), אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא, עֲדִיפֵי מִנְּבִיאֵי, וְעֲלָאִין מְנַהֵן יְתִיר, דְּאֲלִין קְנִימִין לְעֵילָא, וְאֲלִין קְנִימִין לְתַתָּא. אֵינוֹן דְּאֶמְרֵי מְלִין בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, קְנִימֵי לְתַתָּא מִכְּלָהּ. וְעַל דָּא זְכָאִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא, דְּאֵינוֹן בְּדַרְנָא עֲלָאָה יְתִיר עַל כָּלָא.

וְעַל דָּא, מֵאֵן דְּלַעֲי בְּאוֹרְיָתָא, לֹא אֲצַטְרִיךְ לֹא לְקַרְבְּנֵינוּ וְלֹא לְעַלְוֵנוּ, דְּהָא אֲוִרְיָתָא עֲדִיף מִכְּלָא, וְקִשְׁוֹרָא דְּמַהִימְנוּתָא דְּכְלָא. וְעַל דָּא כְּתִיב (מִשְׁלֵי ג יז) 'דְּרַכֶּיךָ דְּרַכֵּי נַעֲם וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שְׁלוֹם'. וְכְּתִיב (תְּהִלִּים קִיט קס"ה) 'שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל'.

עַד דְּהוּוּ אֲזַל, אֲשַׁכְּחוּ חַד גְּבָרָא דְּהָהָה אֲתֵי, וְתַלְת עֲנָפֵי הָדָס בְּיָדֵיהּ, קְרִיבָה גְּבִיָּה, אָמְרוּ לֶיהָ, לָמָּה לָּךְ הָאֵי, אָמַר, לְרוּחָא אוֹבְדָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שְׁפִיר קְאָמְרַת, אָבָל שְׁלֹשָׁה אֲלִין לָמָּה. אָמַר לֶיהָ, חַד לְאַבְרָהָם, חַד לְיִצְחָק, וְחַד לְיַעֲקֹב. וְקִשְׁוִינָא לָהּ הוּא בְּחִינַת הַחֲסֵד, וְאֶרְחָנָא בְּהוּ. בְּגִינָּה דְּכְתִיב (שִׁי"ש א ג) 'לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן תוֹרַק שְׁמֶךָ'. בְּגִינָּה דְּבְהָאֵי רִיחָא,

תָּא חֲזִי - בּוֹא רֵאֵה, מַה בֵּין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא - אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, לְנְבִיאֵי מְהִימְנֵי - לְבִין נְבִיאֵי הָאֲמַת, כִּי אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא עֲדִיפֵי מִנְּבִיאֵי - אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עֲדִיפִים מִן הַנְּבִיאִים כְּכָל זְמָנָא - בְּכָל זְמַן, בְּיוֹם וּבְלֵילָה עוֹמְדִים הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה בְּמַעְלַתָם, שְׁהֵרִי הֵם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה, מַה שְׁאֵין כֵּן הַנְּבִיאִים אֵינֵם עוֹמְדִים תָּמִיד בְּמַעְלַתָם כִּיּוֹן שְׁאֵינֵם מִתְּנַבְּאִים אֲלֵא בְּעִתִּים מְסוּיָמוֹת. וּמִבְּאֵר מַעְלַת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עַל פְּנֵי הַנְּבִיאִים.

וְשׁוֹאֵל, מֵאֵי טַעְמָא - מַה הַטַּעַם שְׁהָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עֲדִיפִים מִן הַנְּבִיאִים. וּמְשִׁיב, מִפְּנֵי דְּאֵינוֹן קְנִימֵי בְּדַרְנָא עֲלָאָה יְתִיר מִנְּבִיאֵי - שְׁהֵם עוֹמְדִים בְּמִדְרָגָה עֲלִיוֹנָה יוֹתֵר מִמְּדֻרְגַת הַנְּבִיאִים, כִּי אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא קְנִימֵי לְעֵילָא בְּאַתְרָא דְּאֶקְרִי - אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עוֹמְדִים בְּמִקּוּם עֲלִיוֹן הַנִּקְרָא 'תוֹרָה' (נִ"א תְּפִאֶרֶת) שְׁהוּא הַתְּפִאֶרֶת, דְּהוּא קְיוּמָא דְּכָל מְהִימְנוּתָא - שְׁהַתְּפִאֶרֶת הִיא קְיוּמָה שֶׁל כָּל הָאֲמוּנָה, כְּלוּמָר, הַתְּפִאֶרֶת כּוֹלֶלֶת אֶת כָּל הַמִּידוֹת חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפִאֶרֶת נְצַח הוֹד וִיסוּד, שְׁבִאֲמַצְעוֹתָם מְנַהֵיג הַקַּב"ה אֶת הָעוֹלָם וּמַתְּגַלָּה בּוֹ וּבִכֵּךְ אֵנוּ אֲמַמִּינִים בּוֹ. אֲבָל וְנְבִיאֵי קְנִימֵי לְתַתָּא - וְהַנְּבִיאִים עוֹמְדִים בְּמִדְרָגָה שְׁלִמְטָה מִן הַתְּפִאֶרֶת, כִּי מִדְרַגְתָם הִיא בְּאַתְרַּךְ דְּאֶקְרוּן - בְּמִקּוּם אֲשֶׁר שֵׁם נִמְצָאִים הַמִּידוֹת הַנִּקְרָאוֹת 'נְצַח' וְ'חֹד', שְׁהֵן לְמַטָּה מִן הַתְּפִאֶרֶת וְאֵינֵם כּוֹלֵלִים כָּל שֵׁשׁ הַמִּידוֹת כְּתְּפִאֶרֶת.

מְסִיק לְבַאֵר מַעְלַת הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עַל פְּנֵי הַנְּבִיאִים, וּמוֹסִיף לְבַאֵר מַעְלַת בְּעֵלֵי רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ שְׁהֵם פְּחוּתִים מִן הַנְּבִיאִים.

וּמְסִיק, וְעַל דָּא (אֶקְרוּן) - וְעַל כֵּן, אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא, עֲדִיפֵי מִנְּבִיאֵי - אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה עֲדִיפִים מִן הַנְּבִיאִים, וְעֲלָאִין מְנַהֵן יְתִיר - וְיוֹתֵר עֲלִיוֹנִים מֵהֶם, כִּיּוֹן דְּאֲלִין - שְׁאֵלוֹ הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, קְנִימִין לְעֵילָא - עוֹמְדִים תָּמִיד לְמַעְלָה בְּתְּפִאֶרֶת, וְאֲלִין - וְאֵלוֹ הַנְּבִיאִים, קְנִימִין לְתַתָּא - עוֹמְדִים לְמַטָּה בְּנֶצַח הוֹד. וּמוֹסִיף, כִּי אֵינוֹן דְּאֶמְרֵי מְלִין - אֵלוֹ שְׁאֹמְרִים דְּבָרִים בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ, קְנִימֵי לְתַתָּא מִכְּלָהּ - עוֹמְדִים לְמַטָּה מִכּוֹלָם, כִּי מִדְרַגְתָם הִיא בְּמַלְכוּת שְׁהִיא הַסְּפִירָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְעַל דָּא - וְעַל כֵּן זְכָאִין אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרְיָתָא - אֲשִׁרֵיהֶם אֵלוֹ שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, דְּאֵינוֹן בְּדַרְנָא עֲלָאָה יְתִיר עַל כָּלָא - שְׁהֵם עוֹמְדִים תָּמִיד בְּדִרְגָה עֲלִיוֹנָה יוֹתֵר עַל כּוֹלָם, יוֹתֵר מִן הַנְּבִיאִים וּבְעֵלֵי רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. וּמִבְּאֵר מַעְלָה נּוֹסֶפֶת שִׁישׁ לְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה.

וְעַל דָּא - וְעַל כֵּן, מֵאֵן דְּלַעֲי בְּאוֹרְיָתָא - מִי שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה, לֹא אֲצַטְרִיךְ

אתקיים חולשא דנפשא - מתקיימת חולשת הנפש, שהיא המלכות שהיא בבחינת נפש, כי בצאת השבת נחלשת המלכות לאחר שהיא יורדת מעלייתה שעלתה בשבת. **ובהימנותא דא** - ובאמונה זו, כלומר, כללות זעיר אנפין שהוא חסד גבורה ותפארת הרמוזים בשלושת ההדסים שהם המעמידים את המלכות, ועל ידי שנשפע

שני נרות שאינם דולקים, **חד לעילא** - אחד עומד למעלה, **וחד לתתא** - ואחד עומד למטה. **אי להיט בר נש האי בוצינא דלתתא** - אם מדליק אדם את הנר התחתון, הרי **הוא תננא דסליק** - אותו עשן שעולה מן הנר התחתון שדולק, **להיט ההוא בוצינא עלאה** - מדליק את הנר העליון. **כף הנמשל, אצל תננא**

דקרנניו - העשן העולה מן הקרבנות. **האי תננא דסליק** - אותו עשן שעולה מן הקרבנות, **להיט בוצינא עלאי** - מדליק את הנרות העליונים, שהן הספירות העליונות, **ומתלהטן פחד ומתקרבין פלהו פחדא** - ונדלקים להיות בנר אחד ומתקרבים ומתייחדים כולם כאחד, והכל **בריקא דא** - על ידי ריח הקרבנות. נמצא כי אף ריח הקרבנות הוא ענין העלאת הדינים לשורשם, שבה נמשך שפע חדש מלמעלה, בדומה למה שנעשה על ידי ריח ההדסים במוצאי שבת. **וגנין כף** - ובגלל כן נאמר (שמות כט יח) **'ריח ניחח אשה ליהוה'**, ומשמעו, כאילו נאמר **'ריח ניחח אשה לה'**, שהכוונה שמלכות הנקראת 'אשה' מתייחדת עם דודה על ידי הקרבנות שגרמו להארת הספירות, **והא אוקמוהו** - והרי העמידוהו (ח"א נח ע).

תא חזי, לית עלמא (נ"א נפשא) מתקיימא אלא על ריחא, ומריחא דא אשתמודעא ריחא אחרא. דהא בשעתא דנפיק שבתא, נתפרדה החבילה, וסלקא נפשא יתירא, ואשתארונו נפשא ורוחא מתפרשן עציבין, אתא ריחא דא, ומתקרבין דא ברא וחדאן. ועל דא, כפי ריחא פתח ריחא, לקבלא ריחא, פיון דאתקבל ריחא, מתקרבין פחדא וחדאן. כי האי גוונא ריחא דקורבנא. בריחא דא מתקרבין פלא פחדא, ומתלהטן בוצינא וחדאן. תא חזי, תרי בוציני, חד לעילא, וחד לתתא. אי להיט בר נש האי בוצינא דלתתא, ההוא תננא דסליק, להיט ההוא בוצינא עלאה. כף, תננא דקרנניו, האי תננא דסליק, להיט בוצינא עלאי, ומתלהטן פחד ומתקרבין פלהו פחדא בריחא דא, וגנין כף, ריח ניחח אשה ליהוה" (שמות כט יח), והא אוקמוהו.

ועל דא - ועל כן, **ריחא דקרבנא קיימא דכלא** - ריח הקרבנות הוא הקיום של כל בני ישראל המביאים קרבנות, **וקיימא דעלמא** - וקיום העולם, שהוא מלכות, כיון שעל ידי ריח הקרבנות היא מתייחדת עם הספירות העליונות. **וקרבנא** - והקרבנות נעשים **על ידא דכהנא** - על ידי הכהן **דמקרב פלא** - שמקריב את הכל, כי הוא מייחד את כל הספירות עם המלכות, כי הכהן הוא בחינת מידת החסד ומאיר לכל הספירות ומייחדן עם המלכות. **וגנין כף שבעה יומי אשלמותא** - ובגלל כן שבעת ימי המילואים **אשתלימו ביה** נשלמו ונתקנו על ידי הכהן, כי הם רומזים לשבע המידות מחדש עד מלכות, והוא **גנין דיתברכנו פלהו בפולחניה** - בכדי שיתברכו כולם בעבודת הכהן, **וישתכחו חדוואן וברכאן לעילא** - וימצאו שמחות וברכות למעלה על ידי הספירות העליונות, **ותתא** - ולמטה על ידי המלכות.

כיון שהתבאר שעל ידי הקרבנות מתייחדים תפארת ומלכות. מבאר עתה שצריך ליתן את הדעת, ולהודות להקב"ה גם על הספירות העליונות שהם מקור ההשפעה לתפארת ומלכות. ומבאר פסוק (ישעיה כה א) **'ה' אלהי אתה ארוממך אודה שמך פי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן'**, ששורש ההשפעה הוא מן הכתר שנשפע על ידי החכמה לבנה, ומשם לתפארת שמתייחד עם המלכות.

כתבי 'הוה אלה' אתה ארוממך וגו' אודה שמך פי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אמן, **האי קרא אוקמוהו** - פסוק זה העמידוהו, כי **'הוה אלה' אתה ארוממך אודה שמך**, פירושו, **דבעי בר נש לאודאה לשמא קדישא** - שצריך האדם להודות לשמו של הקדוש ברוך הוא, **ולשבחא ליה על פלא** - ולשבח אותו על הכל, דהיינו **ומאן אתר** - ומאיזה מקום משתלשל **שבחא דיליה** - השבח שלו, דהיינו לשבח את הקב"ה ממקור ההשפעה שמגיע לעולם הזה, **כמה דאוקמוהו** - כמו שהעמידוהו. וזה הפירוש **'ה' אלה'**, כלומר השפעת יחוד תפארת ומלכות, 'אתה' מקור ההשפעה.

אתקיים חולשא דנפשא, ובהימנותא דא, אתקיימא, ואתנגידו ברכאן מעילא ותתא. אמר רבי אלעזר זכאה חולקיהון דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי.

תא חזי - בוא ראה, **לית עלמא (נ"א נפשא) מתקיימא** - אין העולם מתקיים **אלא על ריחא** - הריח, כי ענין הריח הוא המתקת דיני המלכות על ידי העלאתם בסוד ריח לשרשם שבבינה. וזהו ענין הריח ההדסים במוצאי שבת, **ומריחא דא** - ועל ידי ריח ההדסים במוצאי שבת, **אשתמודעא ריחא אחרא** - ותודע ריח אחר, שהוא העלאת הדינים לשרשם בבינה. והטעם שצריך להעלות את הדינים במוצאי שבת הוא, **דהא בשעתא דנפיק שבתא** - שהרי בשעה שיוצאת השבת מתגברים כוחות הדין, ולכן **נתפרדה החבילה** שהיא הרוח והנפש שהיו קשורות זו בזו, **וסלקא נפשא יתירא** - ועולה הנפש היתירה ששרתה באדם ביום השבת, **ואשתארונו נפשא ורוחא מתפרשן עציבין** - ונשארות הנפש והרוח פרודות ועצובות, כיון שהתגברו בהם כוחות הדין. ועל ידי ריח ההדסים במוצאי שבת, **אתא ריחא דא** - בא ריח זה של העלאת הדינים לשרשם בבינה ונמתקים שם, ובכך נמשך אור חדש מן הבינה לרוח ולנפש **ומתקרבין דא ברא, וחדאן** - ומתקרבות ומתחברות הרוח והנפש, ושמחים. **ועל דא** - ועל כן, **בעי** - צריך האדם לשאוף מריח ההדסים במוצאי שבת **רוחא פתח רוחא** - רוח אחר רוח, כלומר שתי נשיות, כנגד נפש ורוח, כדי **לקבלא ריחא** - לקבל ריח שהוא המתקת הדינים לרוח ולנפש, ואז **פיון דאתקבל ריחא** - שמתקבל ריח הבינה, **מתקרבין פחדא וחדאן** - מתקרבים ומתחברים רוח ונפש כאחד, ושמחים.

לאחר שהתבאר ענין ריח ההדסים, יבואר לפי זה גם ענין ריח הקרבנות. **פי האי גוונא** - באופן זה יובן גם סוד **ריחא דקורבנא** - ריח הקרבנות. כי **בריקא דא** - בריח הזה של הקרבנות, **מתקרבין פלא פחדא** מתקרבים הכל כאחד, **ומתלהטן בוצינא וחדאן** - ונדלקים הנרות שהם הספירות העליונות, ושמחים, שכאשר מסתיר הקב"ה את אור הספירות הרי הן כנרות כבויים, ועל ידי ריח הקרבנות מתעוררות הספירות להאיר. ומבאר איך מתעוררות הספירות להאיר על ידי ריח הקרבנות, **תא חזי** - בוא ראה, משל למה הדבר דומה, **תרי בוציני**

לאחר שהתבאר ענין ריח ההדסים, יבואר לפי זה גם ענין ריח הקרבנות. פי האי גוונא - באופן זה יובן גם סוד ריחא דקורבנא - ריח הקרבנות. כי בריקא דא - בריח הזה של הקרבנות, מתקרבין פלא פחדא מתקרבים הכל כאחד, ומתלהטן בוצינא וחדאן - ונדלקים הנרות שהם הספירות העליונות, ושמחים, שכאשר מסתיר הקב"ה את אור הספירות הרי הן כנרות כבויים, ועל ידי ריח הקרבנות מתעוררות הספירות להאיר. ומבאר איך מתעוררות הספירות להאיר על ידי ריח הקרבנות, תא חזי - בוא ראה, משל למה הדבר דומה, תרי בוציני

נפשי צמאה לדעת כל רז סודך

זוהר הקדוש המבואר < עם פירוש "הכתר והכבוד" ביאור בשפה ברורה הפותח את לב הלומד, עם מקורות וביאורים על פי גדולי המפרשים

מרכז הזמנות: 1800-22-55-66 אודי: 054-457-1718 איילת: 0176-8806-44 להשיג בחניות הספרים המובחרות